

DEŇ MESTA ŠAMORÍN
SOMORJA VÁROS NAPJA

28. 4. 2019 / 2019. 4. 28.

28. apríla 2019
Šamorín - Mestské kultúrne stredisko

2019. április 28.
Somorja, Városi Művelődési Központ

PRIMÁTOR A SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN
pri príležitosti Dňa mesta
udeľú

CENU PRIMÁTORA Komornému súboru **HARMONIA CLASSICA**

za vynikajúcu prácu v oblasti umení a za propagáciu kultúry mesta doma i v zahraničí.

KOMORNÝ ORCHESTER HARMONIA CLASSICA

Komorný orchester Harmonia Classica hrá klasickú hudbu, a to od barokovej doby až dodnes. Komorný orchester založila v roku 2008 Brigitta Hegyi. Činnosť orchestra sa od začiatkov spája so Základnou umeleckou školou v Šamoríne, veď jeho členovia boli žiakmi tejto školy. Členov orchestra spája láska k hudbe a umeniu.

Ich cieľom orchestra je, aby si čo najširší okruh ľudí obľúbil klasickú hudbu, okrem toho samozrejme pestovanie komornej hudby. Počas svojho viac ako desaťročného účinkovania sa orchester môže pochváliť nespočítaným množstvom úspešných koncertov tak doma, ako aj v zahraničí, čím prispieva aj k šíreniu dobrého mena nášho mesta.

Orchester vydal dve CD nosiče, ktoré šíria jeho dobré meno a prispievajú k tomu, že hudba orchestra je čoraz obľúbenejšia.

Obzvlášť pozoruhodné je aj fakt, že členovia orchestra boli účastníkmi mnohých dobročinných koncertov, a svojou hudbou oslovovali sponzorov, aby mohli tak pomôcť odkázaným na pomoc.

Terajší členovia komorného orchestra Harmonia Classica:

Brigitta Hegyi - umelecká vedúca

Jenő Hideghéty - koncertný majster

Klára Almási, Magdolna Bódis, Tibor Gódány, Zsuzsanna Gódány, Matej Machurek, János Méry, Dávid Molnár, Silvia Plutzerová, Laura Tési, Renáta Vargová, Elvira Zsigrai - husle

Zsuzsanna Bazsó Horváth - violončelo

Erika Domsitz - klavír

SOMORJA VÁROS POLGÁRMESTERE ÉS ÖNKORMÁNYZATA
a Város Napja alkalmából a

POLGÁRMESTER DÍJÁT

adományozza a

HARMONIA CLASSICA

kamarazenekar részére

a művészetek terén végzett kimagasló tevékenységéért
és városunk jó hírnévének öregbítéséért.

HARMONIA CLASSICA KAMARAZENEKAR

A Harmonica Classica kamarazenekar klasszikus zenét játszik a barokktól napjainkig terjedő korokból. A kamarazenekart Hegyi Brigitta alapította 2008-ban. A zenekar működése a Somorjai Művészeti Alapiskolában kezdődött, amelynek tagjai mindannyian az iskola diákjai voltak. Az együttes tagjai lelkes műkedvelők, akiket a zene és a művészetek szeretete tart össze.

A zenekar célja a klasszikus zene minél szélesebb körű megkedveltetése és a kamarazenélés ápolása. Több, mint tíz éves működése alatt számtalan sikeres koncertet mondhat magáénak, nemcsak Somorján, hanem külföldi szerepléseken is, öregbítve ezzel városunk hírnevét.

A kamarazenekar két hanghordozóval is dicsekedhet, amelyek tovább népszerűsítik a Harmonia Classica és városunk hírnevét.

Külön említésre méltó, hogy az együttes jótékonyági koncertekéhez is nevét adta: a zene hangjaival szólítva meg az adakozókat, így segítve a rászorulóknak.

A Harmonia Classica jelenlegi tagjai:

Művészeti vezető: Hegyi Brigitta (umelecká vedúca)

Koncertmester: Hideghéty Jenő (koncertný majster)

Hegedű (husle): Almási Klára, Bódis Magdolna, Gódány Tibor, Gódány Zsuzsanna, Machurek Matej, Méry János, Molnár Dávid, Plutzerová Silvia, Tési Laura, Vargová Renáta, Zsigrai Elvira

Gordonka (violončelo): Bazsó Horváth Zsuzsanna

Zongora (klavír): Domitz Erika

SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN
pri príležitosti Dňa mesta
udeľuje
CENU PRO HUMANA
pre
JÁN KISS

za celoživotnú záslužnú prácu v oblasti zdravotnej a sociálnej.

MUDR. JÁNOS KISS

MUDr. János Kiss sa narodil v Malinove, 6. mája 1945.

V roku 1962 maturoval v Bratislave, na Gymnázium na Dunajskej ulici a pokračoval v štúdiách na Lekárskej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Diplom získal v roku 1968 ako všeobecný lekár.

Svoju prácu vždy vykonával s veľkou láskou a tam, kde ho potrebovali: v Dunajskej Stredě či Šamoríne. Pracoval aj ako školský lekár, v nemocnici, bol aj závodným a obvodným lekárom, ba aj vedúcim laboratória.

V roku 1973 zložil atestačnú skúšku z interného lekárstva, v roku 1979 získal osvedčenie o odbornej špecializácii obvodného lekára.

V roku 1988 začal pracovať ako posudkový lekár v dunajskostredskej pobočke sociálnej poisťovne, preto absolvoval II. atestáciu, potrebnú na vykonávanie tejto práce. Na tomto pracovisku pôsobil až do roku 2011, keď odišiel do dôchodku.

Dr. János Kiss nie je nečinný ani ako dôchodca: pracuje v Lehniciach, v zdravotníckom zariadení Vitalita, kde sa snaží pomôcť ťažko chorým pacientom. Áno, je to tak. Chce pomáhať, veď snaha poskytnúť pomoc bola preňho vždy obrovskou hybnou silou: vždy chcel pomáhať, liečiť, dávať nádej. Asi preto nepokladá svoju prácu za ťažkú, lebo má z nej radosť.

Ako lekár Šamorínskeho klubu šermu a aktívneho pomocníka miestnej organizácie Červeného kríža ho v meste skoro každý pozná, meno „Kiss Doki“ znie nám všetkým povedome. Ľahko nadväzuje kontakty s ľuďmi, je bezprostredný, má dobrý humor a teší sa úcte celej komunity.

Vo zvyšnom čase sa venuje svojej rodine: Je 47 rokov ženatý. Aj svoje deti, dcéru i syna nadchol pre zdravotníctva. Jeho dcéra pracuje ako zdravotná sestra a syn sa zaoberá lekáorskými pomôckami. János Kiss je aj šťastný starý otec troch vnúčat.

Preto Dr. Jánosovi Kissovi právom patrí miesto medzi nositeľmi Ceny HUMANA Mesta Šamorín.

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
a Város Napja alkalmából a
PRO HUMANA DÍJAT
adományozza
KISS JÁNOS
részére

az egészségügy és a szociális munka terén végzett sokéves,
különösen jelentős tevékenységéért.

Dr. Kiss János

Dr. Kiss János 1945. május 6-án született Éberhadon.

A pozsonyi Duna utcai gimnáziumban érettségizett 1962-ben, majd a Komenský Egyetem Orvosi fakultásán folytatta tanulmányait. 1968-ban diplomázott, mint általános orvos.

A munkáját nagy kedvvel és szeretettel végezte, mindig ott, ahol éppen szükség volt rá akár Dunaszerdahelyen, akár Somorján. Dolgozott iskolaorvosként, kórházban, üzemi illetve körzeti orvosként, de laboratórium vezetőként is.

1973-ban szakvizsgát tett belgyógyászatból, majd 1979-ben pedig körzeti orvosi tanúsítványt szerzett.

1988-tól a Szociális biztosító járási felülvizsgáló orvosaként kezdett dolgozni, amelynek végzéshez II. szakvizsgát tett. Ezen a munkahelyen működött egészen nyugdíjba vonulásáig, vagyis 2011-ig.

Dr. Kiss János nyugdíjasként sem tétlenkedik: a nagylégi Vitalita egészségügyi intézményben dolgozik, ott, ahol a súlyos betegeknek próbál meg segíteni. Igen, segíteni, mert mindig is ez volt cselekedeteinek mozgató rugója: segíteni, gyógyítani, reményt adni. Talán ezért nem is érzi nehéznek munkáját, mert örömet leli benne

A somorjai vívóklub orvosaként és a Szlovákiai Vöröskereszt aktív segítőkjeként szinte mindenki ismeri a városban „Kiss Dokit“. Az emberekkel könnyen teremt kapcsolatot, közvetlen, jó humorú, köztisztelőnek örvendő ember.

Fennmaradó idejét családjának szenteli, 47 éve házas, lányát és fiát is megfertőzte az egészségügy iránt. Lánya nővérként dolgozik, fia pedig orvosi műszerekkel foglalkozik.

Kiss János doktor három unoka boldog nagyapja.

Doktor Kiss Jánosnak méltó helye van városunk a HUMANA díjazottjai között.

SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN
pri príležitosti Dňa mesta
udeľuje
CENU PRO HONORIS
pre
GÉZA VASS

za výchovu talentov a dlhoročnú významnú prácu v oblasti rozvoja športu mesta.

GÉZA VASS

Géza Vass sa narodil 15. augusta 1961 vo Vojke, ako štrnásťročný sa dostal do Šamorína. Tu po ukončení základnej školy nastúpil na stredné odborné učilište poľnohospodárske, maturitu získal v Dunajskej Strede. Géza Vass je od 1976 v službách Kajak-kanoe klubu v Šamoríne, jeho prvým trénerom bol István Székely.

Viac ako dvadsaťkrát bol Majstrom Československa a je aj tridsaťnásobný Majster Slovenska. Od ukončenia aktívnej pretekárskej kariéry, od roku 2004, pracuje ako tréner klubu. V tom istom roku získal klub v Slovenskom pohári 8. miesto. Vďaka nemu a ostatným trénerom šamorínsky kajak-kanoe klub až päťkrát obsadil prvú priečku slovenského rebríčka.

Géza Vass počas trénerskeho účinkovania vychoval celé generácie úspešných kajakárov. Zatiaľ najúspešnejší pretekár šamorínskeho klubu, Tibor Linka, na olympijských hrách v roku 2016 získal ako člen vo štvorkajaku striebornú medailu.

Tibor bol jeho odchovancom v rokoch 2004-2014. Teraz trénuje jedného z najnádejnejších talentov slovenského kajak-kanoe športu: Csaba Zalka bol v 2017 prvým slovenským kajakárom, ktorý na majstrovstvách sveta juniorov získal bronzovú medailu.

Tak Tibor Linka, ako aj Csaba Zalka dosahovali aj ďalšie vynikajúce výsledky na Majstrovstvách Európy či sveta. Okrem už spomenutých pretekárov aj ďalší jeho odchovanci patria do európskej špičky. Mnohí pretekári, ktorých trénoval, pokračujú ako profesionáli vo farbách Športového centra Policajného zboru v Bratislave. V roku 2017 mu ako trénerovi juniorov udelili najvyššie vyznamenanie Slovenského zväzu kanoistiky.

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
a Város Napja alkalmából a
PRO HONORIS DÍJAT
adományozza
VASS GÉZA
részére

a sportolók nevelésének területén és a város sportéletében végzett
sokéves kimagasló tevékenységéért.

VASS GÉZA

Vass Géza 1961. augusztus 15-én született Vajkán, tizennégyéveskorában került Somorjára. Itt az alapiskola elvégzése után a mezőgazdasági tanonciskolába járt, majd Dunaszerdahelyen érettségizett.

Vass Géza 1976 óta áll a Somorjai Kajak - Kenu Klub szolgálatában, Székely István volt az első edzője. Több mint hússzoros csehszlovák, több mint harmincszoros szlovák bajnok. Az aktív pályafutásának befejezése után 2004 óta a Somorjai Kajak - Kenu Klub edzője. Akkor a somorjai klub Szlovák Kupában a 8. helyen végzett. Vass Gézának és többi edzőnek köszönhetően pár éven belül a klub ötször lett Szlovákia legjobbja.

Az edzői pályafutása alatt nagyon sok sikeres sportolót nevelt ki. A somorjai klub eddigi legnagyobb eredményét Linka Tibor érte el, aki a 2016-os olimpián tagja volt az ezüstérmes szlovák kajaknégyesnek. Tibort kilenc évig, 2004 és 2014 között edzette Vass Géza. Jelenleg a szlovák kajak - kenu legnagyobb reménységét Zalka Csabát készíti fel. Csaba lett 2017-ben Szlovákia első kajakosa, aki junior világbajnokságon bronzérmes lett. Úgy Linka Tibor, mint Zalka Csaba az említett eredményeken kívül nagyon sok érmet szereztek a világ- és Európa bajnokságokon. Az említett versenyzőkön kívül több kajakosa is Európa élvonalába tartozik. Több felnevelt versenyzője, mint hivatásos sportolóként a Rendőrség Országos Sportcentrumában Pozsonyban folytatja a pályafutását.

2017-ben a Szlovák Kajak-Kenu Szövetség a legmagasabb ifjúsági edző díjjal tüntette ki.

SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN
pri príležitosti Dňa mesta
udeľuje

CENU PRO CIVIS

Pánovi

JÁNOS HIDEGHÉTY

In memoriam

za dlhoročnú, obetavú prácu vykonávanú pre rímskokatolícku cirkev.

JÁNOS HIDEGHÉTY

János Hideghéty (1941 4.18 - 2019 2.22) sa narodil v Mliečne, v hlboko veriacej rodine, čo výrazne ovplyvnilo jeho ďalšiu životnú dráhu. Začiatky jeho hudobných štúdií sa spájali s cimbalom, potom nasledovali husle, až kým sa neupísal organu, vyhlásenému za kráľa všetkých hudobných nástrojov.

V každodennom živote pracoval ako robotník a spolu s manželkou v láske vychovával svoje deti. Ale hudba mu bola tovarišom od mladosti: najprv hral na cimbele v kapele Stifter, neskôr v skupine pána Józsefa Ágha. Viackrát sa zúčastnil na talentových súťažiach, kde vždy zožal veľký úspech a dostal sa aj do celoštátneho kola.

Kostolnou hudbou sa začal zaoberať až neskôr, v katolíckom kostole nemali organistu, tak 25. decembra 1975 večer o ôsmej on sprevádzal svätú omšu spevom a hrou na organe. Tým mal osud spečatený: až do roku 2009 bol kantorom katolíckej cirkvi. Kantorovanie malo v rodine Hideghétyovcov dlhodobú tradíciu, takže János Hideghéty bol v rodine predstaviteľom tretej generácie kantorov.

Naposledy 27. decembra 2009 hral a spieval v šamorínskom katolíckom kostole.

János Hideghéty až 34 rokov slúžil cirkvi, ale slúžil nám všetkým: jeho spev a hra na organe sprevádzali mnohé cirkevné obrady. Radostne znel jeho spev pri krste, sústrast' a súcít boli v jeho hlase, keď v čase smútku svojím spevom hladkal zranené srdcia. Môžeme len dúfať, že si svojím životom vyslúžil u nebeského otca odmenu.

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
a Város Napja alkalmából a
PRO CIVIS DÍJAT
adományoz
HIDEGHÉTY JÁNOS
részére
In memoriam

a római katolikus egyház számára végzett sokéves, áldozatos munkájáért.

HIDEGHÉTY JÁNOS

Hideghéty János (1941. 4. 18. – 2019. 2. 22.) Tejfalun született, mélyen vallásos családban, amely meghatározta későbbi életútját. Zenei tanulmányait cimbalommal kezdte, majd a hegedű is társult ehhez, míg végül a hangszerek királynője, az orgona vált az első számú eszközévé.

A mindennapi életben munkásként dolgozott, szeretetben nevelte feleségével együtt gyermekeit. A zene kora ifjúságától mindennapos társa volt, a Stifter zenekarban cimbalmozott, majd Ágh József tanár úr együttesében is játszott. Számos alkalommal vett részt tehetségkutató versenyeken, ahol nagy sikert aratott, egészen az országos versenyig is eljutott.

A templomi zenéléssel csak később kezdett foglalkozni és mivel akkor nem volt kántor a katolikus templomban, 1975. december 25-én a nyolc órai szentmisét már ő kísérte énekével és orgonajátékával. Ezzel megpecsételődött sorsa: egészen 2009-ig volt a katolikus egyház kántora. A Hideghéty családban a kántorkodásnak hagyománya volt: a húszas-harmincas években Hideghéty Nándor, az ötvenes-hatvanas években Hideghéty Antal végezte a kántor munkáját, így Hideghéty János mint harmadik generációs kántor működött.

Utoljára 2009. december 27-én játszott és énekelt a somorjai római katolikus templomban.

Hideghéty János 34 éven át kántorkodott. Szolgált az egyházat, de szolgált mindannyiunkat: számtalan egyházi szertartást kísért. Örömmel szállt éneke keresztlőkön, esküvőkön, miséken és együttérző bánat volt hangjában, ha a gyász órájában fájó szíveket simogatott énekével. Csak remélni, tudjuk, hogy munkásságával elnyerte méltó égi jutalmát.

SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN
pri príležitosti Dňa mesta
udeľuje

CENU PRO FUTURA

pre

CECÍLIA CULKA

za dlhodobú, záslužnú prácu pri výchove a vzdelávanie mladej generácie.

PaedDr. CECÍLIA CULKA

PaedDr. Cecília Culka sa narodila v Šamoríne, 30. júla 1942 . Základnú školu a stredoškolské štúdium absolvovala na tunajšej škole, potom pokračovala v štúdiu na Vysokej škole pedagogickej v Nitre, kde získala diplom z učiteľstva matematiky, fyziky a pracovnej výchovy. V roku 1985 ukončila aj doktorandské štúdium v tom istom odbore.

Svoju pedagogickú činnosť začala vo Veľkom Cetíne, potom od roku 1973 pôsobila na šamorínskej základnej škole, kde od roku 1976 až do odchodu do dôchodku zastávala aj funkciu zástupkyne riaditeľa.

Ako rodený pedagóg sa vždy snažila, aby si jej žiaci obľúbili matematiku, aby si osvojili logické myslenie, čoho najlepším dôkazom sú jej bývalí žiaci, ktorí si neskôr zvolili profesijnú dráhu spojenú s matematikou.

Cecília Culka vynikala aj v starostlivosti o nadaných žiakov: jej žiaci ako víťazi nespočetných súťaží prispievali k šíreniu dobrého mena svojej školy, ale aj nášho mesta. Okrem výučby si našla čas aj na písanie učebníc matematiky, zostavila zbierku úloh z matematiky pre uchádzačov o stredoškolské štúdium.

Okrem pedagogickej práce sa zapojila aj do kultúrneho života mesta: bola zakladajúcou členkou miešaného zboru Híd a dlhé roky v ňom aj účinkovala.

Dobry pedagog je odborne pripravený, na svojich hodinách využíva a strieda rôzne metódy. Berie do úvahy schopnosti aj vekové zvláštnosti svojich žiakov. Svoju prácu vykonáva s nadšením. Hlavným cieľom dobrého pedagóga je neustále nadchýňať a vzdelávať žiakov.

Cecília Culka je príkladom toho, aký je dobrý pedagóg.

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
a Város Napja alkalmából a
PRO FUTURA DÍJAT
adományozza
CULKA CECÍLIA
részére

az ifjú generáció oktatása és nevelése terén végzett sokéves,
kimagasló munkájáért.

PaedDr. CULKA CECÍLIA

PaedDr. Culka Cecília 1942. július 30-án született Somorján. Tanulmányait az itteni alap-és középiskolában végezte, majd a nyitrai pedagógiai főiskolán matematika, fizika és munkára nevelés szakon diplomázott, 1985-ben pedig ledoktorált.

Pedagógiai pályáját Nagycétényben kezdte, majd 1973-tól a somorjai alapiskolában tanított, ahol 1976-tól egészen nyugdíjba vonulásig igazgatóhelyettesként is tevékenykedett.

Pedagógusként tanulóival igyekezett megszerettetni a matematikát, elsajátítani a logikus, ésszerű gondolkodást. Sikeres oktatói munkájának ékes bizonyítéka, hogy tanítványai közül sokan választottak olyan pályát, ahol az általa jól megalapozott matematikai ismereteket kamatoztathatják.

Culka Cecília a tehetséggondozásban is jeleskedett: diákjai számos kerületi és országos verseny győzteseiként öregbítették az iskola és városunk jó hírét. Oktatói tevékenysége mellett tankönyvírásra is szakított időt, így például a középiskolai felvételizők számára matematikai példatárat szerkesztett.

Pedagógiai munkáján kívül aktívan bekapcsolódott Somorja kulturális életébe, a HÍD Vegyes Kar alapító tagjaként hosszú évekig szerepelt az együttesben.

A jó pedagógus szakmailag felkészült, változatos módszereket alkalmaz az órákon. A diákok képességeit, életkorát figyelembe veszi. Szeretettel és lelkesen végzi a munkáját. Fő célja a diákok folyamatos fejlődése és fejlesztése.

Jó pedagógusként Culka Cecília is mindig a fenti ismérvek szerint cselekedett.

SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN
pri príležitosti Dňa mesta
udeľuje
CENU PRO CULTURA
pre
FERENC KESZELI

za viacročnú, obzvlášť významnú prácu v oblasti kultúry.

FERENC KESZELI

Ferenc Keszeli sa narodil v Bratislave, ale nie je Bratislavčan. Skoro 40 rokov žije v Šamoríne, ale v poslednom desaťročí žije utiahnutý do ústrania.

Prvých 15 rokov života strávil v dedine svojich predkov, v Kráľovej nad Váhom. Štúdiá v galantskom gymnáziu prerušil a stal sa novinárom. Písal o udalostiach veľkej povodne na Žitnom ostrove. Neskôr ako 18-ročný už bol redaktorom časopisu Hét. Súčasne sa ako básnik dostal aj medzi predstaviteľov tzv. maďarskej literatúry v Československu. Po vydaní prvej zbierky pod názvom Ostromlétra, až 15 rokov nevydal žiadnu inú. Vtedy si našiel cestu k detskej literatúre.

„Parádna hra so slovami, s básnickými prostriedkami.

Ukáže mnohorakosť a nevyčerpatelné bohatstvo morfológie, významu slov v maďarskom jazyku,“ - písali o ňom vo vysokoškolských skriptách v Sárospataku, ba autor zaradil básnika žijúceho v našom meste medzi tak významných básnikov ako Sándor Weöres a Károly Tamkó Sirtó .

Jeho kniha, v ktorej predstavil Bratislavu spred 100 rokov, Pozsony ... Anno vyšla v roku 2004 a je dodnes právom obľúbená.

Ferenc Keszeli žije v opojení maďarského jazyka: zaspáva s rýmami, s nimi aj vstáva a žije. Keď mlčí, mlčí po maďarsky, keď sa hnevá, hnevá sa po maďarsky, hlavne vtedy, keď natrafí na také vety a slová, ktoré vyšli spod pera Maďara a predsa sú pre maďarský jazyk zahanbujúce.

Ferenc Keszeli skoro 50 rokov bol novinárom v časopisoch Hét, Új Ifjúság a Nap, kde publikoval reportáže, besiedky a venoval sa pamätným miestam maďarských dejín na Hornej zemi. Jeho zbierky, Zátony a bárkán - Plytčina na korábe a Provincia kupolája - Kupola provincie, ako aj jeho knihy pre deti predstavujú trvácne hodnoty. V roku 1990 sa stal akreditovaným spravodajcom MTI - Maďarskej tlačovej agentúry pre celé Slovensko. tento post zastával až 18 rokov: svoju prácu riadil zo svojej šamorínskej kancelárie. Počas týchto rokov uverejnil viac ako 160 000 spravodajstiev. Miklós Duray o jeho práci: takto písal „Poprevratové dejiny Maďarov na Slovensku nie je možné napísať bez článkov Ferenca Keszeliho, ktoré sú hodnotné zdroje o udalostiach.“

Okrem básní, noviel, básní a rozprávok pre deti sú významné aj jeho články z oblasti kultúry a výtvarníctva. Prekladá zo slovenského a českého jazyka.

Tento básnik, publicista, ktorý si v našom meste našiel domov. Je deniným maďarským publicistom na Hornej zemi ktorý dostal v roku 2002 najvyššie odborné ocenenie maďarskej publicistiky, Cenu Mihálya Táncsicsa. V roku 2001 prevzal Zlatý záslužný kríž Maďarskej republiky a v roku 2014 mu prezident János Áder udelil Rytiersky kríž Maďarského záslužného radu.

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
a Város Napja alkalmából a
PRO CULTURA DÍJAT
adományoz
KESZELI FERENC
részére

a kultúra területén végzett sokéves, különösen jelentős munkájáért.

KESZELI FERENC

Keszeli Ferenc Pozsonyban született, de nem pozsonyi. Maholnap negyven éve, hogy Somorján él, ahol az utóbbi évtizedben teljes visszavonultságban telnek a napjai.

Élete első tizenöt évét ősei falujában, Vágkirályfán élte meg. A galántai gimnáziumot félbehagyva, a felnőttkor küszöbén újságírónak szegődött el a járási laphoz. A csallóközi nagy árvíz helyszíneiről tudósított. Tizennyolc évesen már a Hét szerkesztő-riportere volt. Ezzel egyidejűleg költőként robban be az akkor csehszlovákiainak mondott magyar irodalomba. Első kötete, az Ostromlétra megjelenése után másfél évtizedig nem jelenhetett meg kötete. Ekkor fordult a gyermekirodalom felé, s ebben maradandót alkotott.

„Parádés játék a szavakkal, a költészet eszközeivel. Megmutatja a magyar nyelv alakiságának, a szavak jelentésének, jelentésárnyalatainak, páratlan és kiaknázatlan gazdagságát “- írja róla egy Sárospatakon megjelent ovópedagógiai főiskolai tankönyv, melynek szerzője Weöres Sándorral és Tamkó Sirató Károllyal azonos rendbe sorolja a városunkban élő költőt. A száz évvel korábbi Pozsonyról írt, Pozsony...Anno könyve, amely 2004-ben jelent meg, méltán nagy népszerűségnek örvend.

Keszeli Ferenc a magyar nyelv mámorában él. Ha hallgat, magyarul hallgat, ha haragszik, magyarul haragszik, különösen akkor, ha magyar tollból, magyar ajakról származó, a magyar nyelvet megcsúfoló mondatokkal találkozunk.

Keszeli Ferenc kis híján ötven évig volt újságíró a Hétben, az Új Ifjúságban, a Napban, ahol elsősorban riportot, publicisztikát, tárcákat írt és tárta fel a magyar történelem művelődéstörténetének felvidéki emlékhelyeit. Verseskötetei, így a Zátony a bárkán, a Provincia Kupolája, gyermekkönyvei maradandó értéket képviselnek. 1990-ben a Magyar Távirati Iroda Szlovákia egész területére akkreditált tudósítója lett, hivatalát tizennyolc éven át somorjai irodájából látta el. Ez idő alatt több mint 160 ezer tudósítása jelent. Tudósítói teljesítményéről Duray Miklós ezt írta: „A szlovákiai magyarok rendszerváltás utáni történetét Keszeli Ferenc forrásértékű tudósításainak felhasználása nélkül egyszerűen nem lehetséges megírni. “

Versei, novellái, gyermekversei és meséi mellett ismertek művelődéstörténeti, ill. képzőművészeti tárgyú írásai. Cseh és szlovák nyelvből fordít.

A városunkban otthonra talált költő, újságíró. Ő az egyetlen felvidéki magyar újságíró, aki 2002-ben megkapta a magyar újságírás legmagasabb szakmai kitüntetését, a Táncsics Mihály Díjat. 2001-ben a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjét, 2014-ben pedig a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét vehette át.

ZASTUPITELSTVO MESTA ŠAMORÍN
pri príležitosti Dňa mesta
udeluje

CENU PRO URBE

pre

TIBOR ANDRÁSY

za viacročnú, obzvlášť významnú prácu v oblasti kultúry.

Akademický maliar TIBOR ANDRÁSY

Skoro každému Šamorínčanovi je známa svojrážna postava 87 ročného majstra, ako sa rukami za chrbtom, do myšlienok vnorený prechádza po uliciach mesta či chodníkoch v Pomlé. Skoro pol storočia, od roku 1970 žije tu a tvorí ako nezávislý výtvarník: jeho byt na Školskej ulici je aj jeho ateliérom.

Tibor Andrásy sa narodil 29. mája 1932 v Tornali. Jeho výtvarný talent sa prejavil veľmi skoro. V roku 1932 maturoval na Strednej škole úžitkového umenia v Bratislave, kde študoval grafiku. V rokoch 1953-1959 študoval na Vysokej škole výtvarných umení, v ateliéri grafiky a ilustrácie boli jeho majstrami Orest Dubay a Vincent Hložník. V roku 1959 na Medzinárodnej knižnej výstave v Lipsku vyhral zlatú medailu. Od toho roku až dodnes je stálym účastníkom rôznych výstav. Veľkej obľube sa tešia aj jeho rozmnožené grafiky. Jeho diela sa nachádzajú aj v zbierkach Žitnoostrovského múzea a Bratislavskej mestskej galérie.

Jeho grafické práce spočiatku charakterizovala snaha zachytávať skutočnosť (vidieť to medzi inými na jeho krajinkách Podunajska), neskôr sa však zameriaval na stvárnenie hlbších, subjektívnych pocitov. V tomto roku vo februári otvorili v Mestskom kultúrnom stredisku výstavu jeho diel pod názvom Agónia - Extáza, kde boli vystavené práce odrážajúce jeho obavy týkajúce sa osudu prírody a našej planéty.

Tibor Andrásy je aj veľkorysým darcom, na ktorého sa dá vždy spoľahnúť: so svojimi dielami podporoval prácu Podporného fondu Základnej školy Mateja Korvína a viacero jeho obrazov zdobí aj steny Domu seniorov Ambrózia.

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
a Város Napja alkalmából a
PRO URBE DÍJAT
adományoz
ANDRÁSY TIBOR
részére

a kultúra területén végzett sokéves, különösen jelentős munkájáért.

ANDRÁSY TIBOR festőművész

Az idén 87 esztendő s mester jellegzetes alakja, amint hátratett kézzel, elgondolkodva sétál a város utcáin vagy a Pomlé ösvényein, szinte minden somorjai számára ismerős. Közel fél évszázada, 1970 óta Somorján él és működik mint önálló képzőművész, Iskola utcai lakása egyben műterem is.

Andrásy Tibor 1932. május 29-én született Tornalján. Rajztehetsége már korán megmutatkozott. 1953-ban érettségizett a pozsonyi Iparművészeti Középiskola grafika tagozatán. 1953 és 1959 között a pozsonyi Képzőművészeti Főiskola grafikai és könyvillusztrátori szakán tanult, mesterei Orest Dubay és Vincent Hložník voltak. 1959-ben elnyerte a lipcsei Nemzetközi Könyvkiállítás aranyérmét. Ettől az évtől szerepel rendszeresen kiállításokon. Nagyobb példányszámban sokszorosított grafikai lapjai a mai napig közkeletűségnek örvendenek. Művei egyebek mellett megtalálhatók a dunaszerdahelyi Csallóközi Múzeum és a pozsonyi Városi Galéria gyűjteményében is.

Grafikai munkásságát eleinte valósággrögzítő szándék jellemezte (többek között Duna menti tájképein), idővel azonban mélyebb, szubjektív mondanivalója is kifejezésre került. Az idén februárban a somorjai Művelődési Központban megnyílt Agónia-Extázis című legújabb tárlatán kiállított alkotásai a természet és bolygónk sorsáért való aggodalmát tükrözik.

Andrásy Tibor nagylelkű adományozó, akire mindig számítani lehet: műveivel támogatta a Corvin Mátyás Alapiskolában működő Támaszalap munkáját és több képe díszíti az Ambrózia Idősek Otthona falait is.

ZASTUPITEĽSTVO MESTA ŠAMORÍN
pri príležitosti Dňa mesta
udeľuje
CENU PRO URBE
pre
LAJOS BÁLINT

za jeho tvorivé a významné výsledky vedeckej, publicistickej a pedagogickej činnosti.

PhDr. LAJOS BÁLINT CSs.

Lajos Bálint, pedagóg, vedec a výskumník sa narodil 20. novembra 1937 vo Velkom Kýre.

Jeho otec síce vojnu prežil, ale cestou domoc zahynul, tak jeho matka sama vychovala štyroch synov. Neskôr spolu s rodinou bol vysídlený do blízkeho Majora Morgó.

V roku 1960 na Univerzite Komenského v Bratislave získal diplom stredoškolského učiteľa v odbore matematika-fyzika.

V rokoch 1960-1962 bol učiteľom na Strednej všeobecnovzdelávacej škole v Kráľovskom Chlmci, v rokoch 1962-1979 účinkoval ako vysokoškolský asistent na Katedre matematiky Vysokej školy pedagogickej v Nitre, neskôr aj ako adjunkt. V rokoch 1979 - 1994 pracoval vo Výskumnom ústave pedagogickom (v rokoch 1988-1990 bol aj jeho riaditeľom), od 1994 bol zamestnancom Štátneho pedagogického ústavu.

Publikoval aj v maďarskom, aj v slovenskom jazyku, mnohé jeho články sa týkali oblasti pedagogiky a vzdelávacej politiky. Je autorom či spoluautorom, ba aj prekladateľom približne 30 vysokoškolských skrípt, gymnaziálnych a základoškolských učebníc, metodických príručiek. Po prevrate sa stal spoluautorom základoškolských učebníc, zbierok úloh a pracovných zošitov matematiky. Už viac než 10 rokov si užíva dôchodok, ale aj odvtedy žije nezlomným optimizmom. Pred niekoľkými rokmi sa ešte aktívne zapojil do redigovania zbierok úloh, okrem toho od odchodu do dôchodku sa pravidelne zúčastňuje na podujatiach šamorínskej maďarskej komunity.

Dr. Bálint je vážena osobnosť, dlhé roky bol spoluautorom všetkých učebníc matematiky pre 5.-9. ročník.

Najvýznamnejšie jeho diela sú: Matematikai tételek és fogalmak – Matematické vety a pojmy (spoluautor Béla László, vysokoškolské skríptá, 1967); Aritmetika v príkladoch (kolektív autorov, vysokoškolské skríptá, 1976); Teória vyučovania matematiky (kolektív autorov, vysokoškolské skríptá, 1979) a učebnice matematiky používané po prevrate.

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
a Város Napja alkalmából a
PRO URBE DÍJAT
adományozza
BÁLINT LAJOS
részére

jelentős tudományos, publicisztikai, pedagógiai munkájáért.

PhDr. BÁLINT LAJOS CSc.

Bálint Lajos 1937. nov. 20-án született Nyitra nagykéren, pedagógus, tudományos kutató.

Édesapja a háborút túlélte, de a hazafelé úton elhunyt, így a négy fiút, édesanyja nevelte. Családjával együtt később kitelepítették a közeli Morgópusztára.

1960-ban a pozsonyi Comenius Egyetemen matematika-fizika szakos tanári oklevelet szerzett.

1960–1962-ben a királyhalmeci általános középiskola tanára, 1962–1979-ben a nyitrai Pedagógiai Főiskola matematika tanszékének tanársegéde, majd adjunktusa. 1979–1994-ben a pozsonyi Pedagógiai Kutatóintézet munkatársa (1988–1990-ben igazgatója), 1994-től az Állami Pedagógiai Intézet alkalmazottja.

Számos pedagógiai szakcikke és oktatáspolitikai írása jelent meg magyar és szlovák nyelven. Mintegy harminc főiskolai jegyzet, gimnáziumi és alapiskolai tankönyv, valamint módszertani kézikönyv szerzője, társszerzője, ill. fordítója volt. A rendszerváltás után, Felvidéken is használt alapiskolás matematikakönyvek, feladatgyűjtemények és munkafüzeteknek mind-mind társszerzője. Több, mint tíz éve vonult nyugdíjba, és azóta is töretlen erővel éli tovább életét, pár éve még aktívan hozzájárult az egyes feladatgyűjtemények szerkesztéséhez, s nyugdíjba vonulása óta pedig rendszeresen részt vesz a somorjai magyarság rendezvényein. Bálint tanár úr köztisztviselőként álló személyiség, hosszú évek során társszerzője volt az összes 5.-9. évfolyamos matematika tankönyvnek.

Fő művei: Matematikai tételek és fogalmak (László Bélával, főiskolai jegyzet, 1967); Aritmetika v príkladoch (többekkel, főiskolai jegyzet, 1976); Teória vyučovania matematiky (többekkel, főiskolai jegyzet, 1979) és a rendszerváltás után használt matematika könyvek

